

PUHEENJOHTAJA VALÉRY GISCARD D'ESTAINGIN
AVAJAISPUHE
EUROOPAN TULEVAISUUTTA KÄSITTELEVÄSSÄ
VALMISTELUKUNNASSA

Haluan osoittaa kiitokseni

neuvoston puheenjohtajalle (valmistelukunnan perustamisesta)

Euroopan parlamentin puhemiehelle (kokouspaikan tarjoamisesta ja yhteydenpidosta ainoan vaaleilla valitun eurooppalaisen toimielimen äänestäjiin)

komission puheenjohtajalle (innoituksesta ja komission kokemuksen jakamisesta kanssamme).

Mesdames, Messieurs,

Ladies and Gentlemen,

Meine Damen und Herren,

Signore e Signori (IT)

Señoras y Señores (ES)

Dames en heren (NL)

Mine damer og herrer (DK)

Κυρίες και Κύριοι (GR)

Minhas Senhoras e Meus Senhores (PT)

Hyvät naiset ja herrat (FI)

Mina damer och herrar (SV)

Szanowni Państwo (PL)

Te olette Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan jäseniä.

Olette valmistelukuntalaisia.

Tässä ominaisuudessa teillä on samat vaihtoehdot kuin muilla poliittisilla elimillä: onnistua tai epäonnistua.

Yhtäällä ovat lukemattomat epäonnistumisen mahdollisuudet. Toisaalla mahdollisuus onnistua.

Epäonnistumisemme ajaisi Eurooppa-hankkeen tuuliajolle, eikä silloin kyettäisi luomaan järjestelmää, jolla laajentumisen jälkeen maanosaamme hallittaisiin tehokkaasti ja suurelle yleisölle ymmärrettävällä tavalla. Viisi vuosikymmentä sitten luotu järjestelmä kohtaisi rajansa ja sitä voisi uhata hajoaminen.

Jos onnistumme, eli jos kykenemme ehdottamaan sellaista Euroopan unionia, joka vastaa sekä maanosamme että 21. vuosisadan vaatimuksia ja joka korostaa maanosamme yhtenäisyyttä ja kunnioittaa sen monipuolisuutta, voitte palata kotiinne, olitte sitten Italian eurooppalaisia, Englannin eurooppalaisia, Puolan eurooppalaisia tai muita, muassanne tunne siitä, että olette onnistuneet vaatimattomalla mutta tehokkaalla tavalla Euroopan historian uuden luvun kirjoittamiseen.

*

* *

Haluaisin näin ennen kuin valmistelukunta aloittaa työnsä tähdentää sitä, kuinka tärkeää työskentelymme on Euroopalle ja jopa koko maailmalle. Haluaisin myös mainita, että tehtävämme on vaikea, koska siinä valtiot ja ihmiset yhdistävän liikkeen dynamiikka tekee tietä ajatuksen ja menetelmän kurinalaisuudelle. Lopuksi vetoan teidän innostukseenne, arvoisat valmistelukuntalaiset, sekä jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden johtajien että kaikkien Euroopan kansalaisten innostukseen, niin kaikkein vanhimpien, jotka ovat kärsineet julmista taisteluista, kuin kaikkein nuorimpien, jotka toivovat Euroopasta laajaa vapauksien ja mahdollisuuksien aluetta.

*

* *

Eurooppa-neuvosto ei olisi voinut selkeämmin korostaa työskentelymme merkitystä kuin perustamalla tämän voimakkaan valmistelukunnan, jonka jäseniä te olette.

Tämä 105 hengen ryhmä ymmärtää täysin meille esitetyn haasteen vaativuuden:

– Valmistelukunta tukeutuu kahteen korkea-arvoiseen varapuheenjohtajaansa, Giuliano Amatoon ja Jean-Luc Dehaeneen, joka ovat toimineet kaikkein korkeimmissa tehtävissä kahdessa perustajajäsenvaltiossa.

– Euroopan parlamentin, kansallisten parlamenttien ja hallitusten edustajien joukossa olevat merkkihenkilöt pohtivat eurooppalaisen keskustelun peruskysymyksiä ja takaavat korkeatasoisen vuoropuhelun kansallisten elinten kanssa, joille he ovat välttämätön yhteyshenkilö.

– Tässä yhteydessä osoitan sydämelliset kiitokseni niille elimille, jotka nimeämällä edustajikseen naisia vastasivat myönteisesti vetoomukseeni.

– Komission kaksi edustajaa jakavat kanssamme suuren asiantuntemuksensa ja käytännön kokemuksensa Euroopan yhteisöstä.

– Ehdokasvaltioiden vahva 39 jäsenen edustus tarjoaa valmistelukunnalle selkeän käsityksen kyseisten valtioiden pyrkimyksistä ja siitä asemasta, missä ne toivovat olevansa Euroopassa.

– Valmistelukunnan pääsihteerinä toimii korkeassa asemassa oleva diplomaatti, jolla on kokemusta Euroopan yhteisön toimielimistä. Kiitän Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta siitä, että se on vaikuttanut myönteisesti pääsihteerin nimittämiseen.

Pääsihteeristön pieni ryhmä nuoria ja lahjakkaita henkilöitä, jotka on valittu yksinomaan ansioidensa perusteella, muodostaa, olen siitä varma, Eurooppa-hankkeen kaikkein loistavimman aivoriihen ja takaa työskentelymme johdonmukaisuuden ja järjestelmällisyyden.

*

* *

Valmistelukunta nivoutuu Euroopan rikkaaseen ja runsaaseen historiaan.

Jean Monnet'n, Konrad Adenauerin, Paul-Henri Spaakin ja Alcide de Gasperin ajoista kuljettu matka on jättiläismäinen, lähes uskomaton harppaus.

Jo teidän kaikkien läsnäoloa tässä salissa olisi aikoinaan ollut vaikea kuvitella. Se oli briteille, saksalaisille, ranskalaisille ja hollantilaisille vain haave kuutisenkymmentä vuotta sitten ja tšekeille, unkarilaisille ja romanialaisille noin viisitoista vuotta sitten.

Eurooppa on mennyt eteenpäin askel askeleelta, sopimus sopimukselta. Tien varrella on ollut osittaisia sopimuksia ja kriisejä, jotka on nopeasti voitettu. Kaikkein merkittävin piirre on se, että Eurooppa on voinut tiettyinä hetkinä vaikuttaa pysähdyksissä olevalta, mutta se ei koskaan ole perääntynyt.

Vaihtamalla rahansa huomiota herättävää sopeutumiskykyä osoittaen ja yleisen innostuksen vallitessa 302 miljoonaa eurooppalaista torjuivat heihin kohdistuneen moitteen kaavoihin kangistumisesta ja osoittivat voivansa hyväksyä sen, mitä he pitivät kannatettavana ja hyödyllisenä.

Koko kuljetun taipaleen Euroopan toimielimet, neuvosto, Euroopan parlamentti, komissio ja tuomioistuin ovat täyttäneet tehtävänsä, josta niille on annettava tunnustus.

Samalla on kuitenkin todettava, että nämä menettelytavat ovat tulleet tiensä päähän. Euroopan yhdentymisprosessi antaa merkkejä väsähtämisestä, kuten Laekenin julistuksessa todetaan.

Päätöksentekomenettelyt ovat monimutkaistuneet niin paljon, että suurella yleisöllä on vaikeuksia ymmärtää niitä. Viimeiset sopimukset Maastrichtista lähtien ovat olleet hankalia neuvotella, eivätkä ne ole täyttäneet niille alunperin asetettuja tavoitteita. Toimielimissä käydyissä keskusteluissa kansalliset edut ovat usein menneet Euroopan yhteisen hyvän edelle. Lisäksi äänestämättä jättäminen Euroopan parlamentin vaaleissa on saavuttanut huolestuttavan tason; vuoden 1999 vaaleissa se ylitti ensimmäistä kertaa hyvin symbolisen 50 prosentin rajan!

Sopeutumisvaikeudet koskettavat Euroopan unionin kaikkia rakenteita. Laajentuneessa Euroopassa ne tulevat entistä merkittävimmiksi.

Meidän on voitava ratkaista ne Euroopan ja koko maailman hyväksi.

Nykyinen maailma tarvitsee voimakkaan, yhdentyneen ja rauhanomaisen Euroopan.

Maailman kannalta olisi parempi, jos se voisi luottaa Eurooppaan, Eurooppaan joka esiintyy yhtenäisesti, ei vain kunnioittaakseen solmimiaan liittoja vaan myös voidakseen korostaa aina tarvittaessa suvaitsevaisuutta ja maltillisuutta, erilaisuuden hyväksymistä ja ihmisoikeuksien kunnioittamista.

Ei pidä unohtaa, että Antiikin Kreikan ja Rooman aikojen ja valistuksen vuosisadan välisenä aikana maanosamme lahjoitti ihmiskunnalle kolme vahvaa ihannetta: järjen, humanismin ja vapauden.

Kaikkien kannalta olisi todellakin parempi, jos Euroopan ääni kuuluisi.

Jos onnistumme, 25 tai 50 vuoden kuluttua – sama aika kuin nyt on kulunut Rooman sopimuksen tekemisestä – Euroopan rooli maailmassa on muuttunut.

Silloin Eurooppaa kunnioitetaan ja kuunnellaan, ei ainoastaan talousmahtina, jota se jo on, vaan poliittisena mahtina, joka keskustelee tasavertaisesti maailman suurimpien – nykyisten tai tulevien - mahtitekiäjien kanssa ja jonka käytettävissä ovat keinot, joiden avulla se voi puolustaa arvojaan, taata turvallisuutensa sekä toimia aktiivisesti kansainvälisen rauhan hyväksi.

Hyvät valmistelukunnan jäsenet, meidän työmme on vain yksi askel uuden Euroopan luomisessa, mutta se askel on välttämätön, jotta voimme antaa monikansalliselle hankkeellemme uutta potkua.

*

* *

Euroopan tahdin hidastuminen johtuu useista tekijöistä, eritoten tehtävien päällekkäisyydestä, menettelyjen monimutkaisuudesta ja ehkä myös poliittisen tahdon heikentymisestä, mutta ennen kaikkea arvelen sen johtuvan siitä, että on vaikea yhdistää voimakas tunne Euroopan unioniin kuulumisesta ja kansallinen identiteetti.

Tämä vaikeus on jo nyt olemassa. Mutta tulevaisuudessa sitä korostaa entistä enemmän Euroopan unionin toimintaan osallistuvien valtioiden suuri määrä ja moninaisuus.

Tämä vaatimus on suhteellisen uusi. Euroopan yhdentymisen ensimmäisinä vuosikymmeninä, kun kansalliset identiteetit pysyivät jopa yhtä vahvoina kuin silloin kun niiden suojelemiseksi tai laajentamiseksi käytiin kiivaita yhteenottoja, ja Eurooppa-hanke koski vain pientä, suhteellisen yhtenäistä Eurooppaa, ainoana tehtävänä oli Euroopan yhdentymisen eteenpäin vieminen.

1990-luvulta lähtien on voimistunut toinen vaatimus: on pyrittävä sovittamaan yhteen halu kuulua voimakkaaseen unioniin ja halu säilyttää lujat siteet oman jäsenvaltion poliittiseen, yhteiskunnalliseen ja kulttuurielämään.

Meidän on toimittava siten, että sekä valtaa pitävillä että kansalaisille kehittyy voimakas ja tunnustettu eurooppalainen yhteenkuuluvuuden tunne, vaikka he samalla säilyttävät heille luonnollisesti kuuluvan kansallisen identiteettinsä.

Tämän kaiken pohjalta Laekenissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto päätti perustaa Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan, jonka jäseniä te olette, ja antoi sille tehtäväksi valmistella unionin rakenteiden uudistusta ja, jos osoittaudumme kykeneviksi siihen, luoda edellytykset Euroopan perustuslain laatimiselle.

*

* *

Millaista ohjelmaa siis tarvitsemme?

Ja miten työskentelemme käytännössä?

Euroopan nykytilanne edellyttää meidän palaavan alkulähteille pohtimaan Eurooppa-hankkeen lopullista päämäärää.

Työskentelymme ensimmäisessä vaiheessa meidän on siis kuunneltava, vilpittömästi ja tarkkaavaisesti.

Meidän, valmistelukunnan jäsenten, on pohdittava sekä keskenämme että kaikkien keskustelukumppaniemme kanssa seuraavaa kysymystä: Mitä eurooppalaiset odottavat Euroopalta 21. vuosisadan alussa?

Meidän on lähdettävä liikkeelle ilman ennakkokäsityksiä ja muodostettava näkemyksemme uudesta Euroopasta kuuntelemalla jatkuvasti ja tarkkaavaisesti kaikkia kumppaneitamme, valtaa pitäviä ja kansalaisia, talouden toimijoita ja työmarkkinaosapuolia, paikallisyhteisöjen edustajia – jotka ovat jo läsnä täällä - sekä keskustelufoorumissa edustettuina olevien järjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan jäseniä, samoin kuin niitä, jotka vain haluavat kuulua Eurooppaan.

Erityisesti meidän olisi kuunneltava kahta kohderyhmää: nuoria, joita varten toivoisin voivamme järjestää Euroopan nuorten EU-valmistelukunnan, joka pitäisi meidän istuntojemme tapaisen istunnon; ja ehdokasvaltioiden kansalaisia, jotka vasta tutustuvat Euroopan unioniin oppiakseen tuntemaan sen.

Kuunnellessamme eri osapuolia aiomme käyttää nykyaikaisia ja interaktiivisia välineitä, kuten internetiä. Kaikkien on voitava saada äänensä kuuluville, mikä tietenkin edellyttää tehokasta ja hajautettua organisaatiota. On voitava käydä vuoropuhelua, jota eivät rajoita mitkään aatteelliset tekijät.

Haluamme myös aktiivista pohdiskelua, jotta kansalaisyhteiskunta voi reagoida ehdotuksiimme, joita jatkossa teemme.

Varapuheenjohtaja Jean-Luc Dehaene on suostunut koordinoimaan valmistelukunnan toimintaa tällä alalla.

Ensimmäiset kokouksemme virittäytyvät kuuntelemaan Euroopan vaatimuksia.

Pohdinnoissamme pyrimme ennen kaikkea saamaan selville, millaisen eurooppalaiset haluavat Euroopan olevan 50 vuoden kuluttua. Haluavatko he yhtenäisyyteen pyrkivän Euroopan, joka saadaan aikaan yhdenmukaistamisella?

Vai haluavatko he mieluummin Euroopan, jossa säilytetään monimuotoisuus ja kunnioitetaan historiallista ja kulttuuri-identiteettiä? Nämä kaksi tavoitetta edellyttävät tietenkin eri lähestymistapaa.

Lisäksi meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota kysymykseen, joka Nizzan julistuksessa todettiin valmistelukunnan tärkeimmäksi tehtäväksi ja jonka merkitystä korostetaan myös Laekenin julistuksessa. Kyseessä on Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden toimivallan määrittely eli vastaus kuuluisaan kysymykseen: Kuka tekee mitä Euroopassa? Mikä kuuluu unionin ja mikä jäsenvaltioiden toimivaltaan? Onko annettava etusija yksinomaiselle toimivallalle vai hyväksyttävä laaja jaettu toimivalta? Miten toimivaltaa on harjoitettava käytännössä, jotta se olisi kaikkien ymmärrettävissä?

Kuunnellessamme eri osapuolia voimme käyttää hyväksemme Euroopan parlamentin työskentelyn tuottamia hyödyllisiä tuloksia.

Ehkä meidän pitäisi pyrkiä helpottamaan kansalaisyhteiskuntaa edustavien keskustelukumppaniemme toimintaa käynnistämällä Eurooppa-aiheinen pohdiskelu niin kuin joissakin jäsenvaltioissa on jo tehty.

*

* *

Kuunteluvaiheen jälkeen meidän on käsiteltävä rinnakkain kahta eri aihepiiriä.

Ensinnäkin meidän on pyrittävä löytämään vastaukset Laekenin julistuksessa esitettyihin kysymyksiin. Ne voidaan jakaa karkeasti ottaen kuuteen ryhmään: Euroopan roolia koskevat peruskysymykset, toimivallan jakautuminen Euroopan unionissa, unionin välineiden yksinkertaistaminen, toimielinten toiminta ja niiden demokraattinen legitiimiys, Euroopan puhuminen yhdellä äänellä kansainvälisissä yhteyksissä sekä suhtautuminen Euroopan kansalaisten perustuslakiin.

Samanaikaisesti meidän on tarkasteltava huolellisesti Euroopan tulevaisuudesta laadittuja hahmotelmia.

Tässä vaiheessa tehtävämme ei ole arvostella niitä, vaan ainoastaan tarkastella niitä ja niiden mahdollisia vaikutuksia ja verrata niiden yhdenmukaisuutta varsinkin Laekenissa esiin tuotujen kysymysten kanssa. Tarkoituksena on arvioida niiden vaikutus Euroopan tulevaisuuteen 25 ja 50 vuoden kuluttua.

Erityisesti tarkastelemme seuraavia asioita:

- EU:n toimielinten organisaatio Nizzan sopimuksen jälkeen
- liittovaltion tapaan järjestynyt Eurooppa, jota erityisesti saksalaiset korkean tason päätöksentekijät ovat esittäneet
- Euroopan komission valmisteleva asiakirja yhteisön toimintatapojen uudistamisesta
- "kansallisvaltioiden liittoon" liittyvät ratkaisut riippumatta siitä, edellyttävätkö ne toisen kamarin luomista.

Sitten kun tämä tarkastelu on saatu loppuun, valmistelukunta voi aloittaa työskentelynsä kolmannen vaiheen eli suositustensa ja ehdotuksensa laatimisen.

Meidän on vastattava perussopimusten yksinkertaistamista koskevaan pyyntöön, ja tavoitteenamme on päästä yhteen ainoaan perussopimukseen, joka olisi helppolukuinen ja -tajuinen.

Laekenin julistus antaa valmistelukunnalle mahdollisuuden valita, esittääkö se eri vaihtoehtoja vai antaako se suosituksia.

Toimintatapamme huomioon ottaen siitä olisi epäloogista päättää tässä vaiheessa.

On kuitenkin sanomattakin selvää, että suosituksella olisi suuren yleisön silmissä huomattavasti enemmän painoarvoa, jos onnistumme pääsemään laajaan yhteisymmärrykseen yhdestä ehdotuksesta, jonka takana me kaikki voisimme olla.

Yhteisymmärrys siinä asiassa tasoittaisi tietä Euroopan unionin perustuslaille.

Jotta emme kompastuisi semantiikkaan, käytäkäämme siitä nimitystä "Euroopan unionin perustuslakia koskeva sopimus".

*
* *

Seuraavaksi selvitän työskentelytapamme.

Jokainen meistä on tietoinen edessämme olevan tehtävän laajuudesta, jos tavoitteeksi halutaan ottaa perusteellisen keskustelun käyminen ja ehdotustemme mukaisten tekstien laatiminen.

Meille annettu yhden vuoden määräaika on suhteellisen lyhyt.

Pyrimme kaikkiin keinoin noudattamaan sitä.

Mutta totean jo tässä vaiheessa, etten ole valmis tinkimään Euroopan unionin kansalaisten kuulemisesta enkä valmistelukunnan työn tai ehdotusten laadusta.

Tässä avajaisistunnossa ei käsitellä valmistelukunnan työskentelyn käytännön järjestelyjä. Niistä sovitaan ensimmäisessä työistunnossamme.

Mutta haluaisin tuoda esille kolme seikkaa, jotka on mielestäni syytä ottaa huomioon työskentelyä suunniteltaessa.

1. Tämä ei ole hallitustenvälinen konferenssi eikä parlamentti.

Tämä on valmistelukunta.

Tämä ei ole hallitustenvälinen konferenssi, sillä emme ole saaneet hallituksilta toimeksiantoa neuvotella niiden nimissä ratkaisuista, joita ehdotamme.

Myöskään parlamentista ei ole kyse, sillä emme ole kansalaisten vaaleilla valitsema, lakia säätävä elin. Se tehtävä kuuluu Euroopan parlamentille ja kansallisille parlamenteille.

Tämä on valmistelukunta.

Mitä se tarkoittaa?

Valmistelukunta on ryhmä miehiä ja naisia, jotka kokoontuvat yhteen valmistelemaan yhteistä ehdotusta.

Yhtenäisyys on olemassaolomme perusta.

Valmistelukunnan neljän edustajaryhmän jäsenten ei tule pitää itseään pelkästään heidät nimenneiden tahojen eli hallitusten, Euroopan parlamentin, kansallisten parlamenttien ja komission sanansaattajina. Kuten ei Giuliano Amatoakaan ole Italian edustaja, Jean-Luc Dehaene Belgian edustaja ja minä Ranskan edustaja.

Siitä huolimatta, että kukin pitää mielessä tehtävänsä, jokaisen on kuitenkin annettava oma henkilökohtainen panoksensa valmistelukunnan työskentelyyn.

On selvää, että valmistelukunta ei voi onnistua tehtävässään, jos se jää vain erilaisten mielipiteiden ilmaisuforumiksi. Sen on oltava sulatusuuni, jossa katsantokannat kuukausien mittaan lähestyvät toisiaan.

Kuunnellessaan kansalaisia valmistelukunnan on suuntauduttava ulospäin.

Mutta pohtiessaan ehdotustensa sisältöä valmistelukunnan jäsenet kääntyvät toistensa puoleen ja luovat vähin erin "valmistelukunnan hengen".

Ulospäin kun kuuntelemme, toisiimme päin kun ehdotamme.

*

* *

2. Toinen huomautukseni koskee itse valmistelukunnan työskentelyä.

Laekenin julistuksen mukaisesti valmistelukunnan rakenteisiin kuuluvat seuraavat kaksi kokoonpanoa: puheenjohtaja ja kaksi varapuheenjohtajaa sekä 12-jäseninen puheenjohtajisto.

Jotkut ovat olleet huolissaan puheenjohtajiston ja täysistuntokokoonpanon roolista. On pelätty, että käytännössä puheenjohtajisto tekisi pääasiallisen työn.

Siihen totean, että minulle valmistelukunta on valmistelukunta!

On normaalia, että valmistelukunnan työtä valmistelee ja organisoi puheenjohtajisto. Se on tapana konferensseissa ja yhdistyksissä.

Mutta itse asioiden käsittely tapahtuu täällä ja avoimesti.

Muut työskentelytapojemme yksityiskohdat riippuvat laajalti Teistä ja Teidän panoksestanne.

Jos pyritte kannanotoissanne todelliseen yhteisymmärrykseen ja jos otatte huomioon valmistelukunnan muiden jäsenten ehdotukset ja huomautukset, valmistelukunnassa voidaan vähitellen päästä konsensus-pohjaiseen ehdotukseen.

3. Kolmanneksi haluaisin esittää omia pohdintojani.

Valmistelukuntamme työskentely on sitten vuonna 1955 pidetyn Messinan konferenssin ensimmäinen kerta, jolloin eurooppalaiset päättäjät tarvittavin keinoin ja määräajan puitteissa käyvät perusteellista keskustelua Euroopan yhdentymisen tulevaisuudesta.

Tällä välin on tietenkin järjestetty useita hallitustenvälisiä konferensseja, mutta ne ovat olleet jäsenvaltioiden välisiä diplomaattitason neuvotteluja, joissa kukin on pyrkinyt legitiimisti maksimoimaan hyödyn ottamatta huomioon kokonaisnäkemyksiä.

Eurooppa-neuvosto on omalta osaltaan päättänyt useaan kertaan järjestää EU:n toimielinten tulevaisuutta käsitteleviä kokouksia, mutta tällaiset keskustelut ovat vain harvoin jatkuneet yhtä päivää pitempään joko kansainvälisten tapahtumien aiheuttamien paineiden tai ajankäyttöön liittyvien rajoitusten vuoksi.

Näin ollen valmistelukuntamme pyrkii luomaan ajatustyönsä pohjalta uuden perustan Euroopan unionin tulevaisuudelle.

Hyvät naiset ja herrat

Haluaisin lopuksi vedota innostukseenne.

Ranskan kielen sana '*enthousiasme*' on lähtöisin kreikan kielen sanasta '*en-thousia*', jonka merkitys on 'olla jumalan innoittamana'. Meidän kohdallamme voisi olla kyse siitä, että olemme työskennellessämme jumalattaren, Euroopan, innoittamia.

Saamme usein moitteita siitä, että emme herätä unelmia Euroopasta vaan tyydymme luomaan monimutkaisia, läpinäkymättömiä ja pelkästään talous- ja rahoitusalan asiantuntijoille tarkoitettuja rakenteita.

Unelmoikaamme siis Euroopasta!

Kuvitelkaamme rauhanomainen raja-aidoista vapautunut maanosa, jossa historialliset ja maantieteelliset ristiriidat on lopultakin sovittu ja jossa kaikki eurooppalaiset valtiot voivat yhdessä rakentaa tulevaisuuttaan kuljettuaan aiemmin eri teitä lännessä ja idässä.

Vapauteen ja mahdollisuuksiin perustuva alue, jossa kukin voi valita paikan, jossa opiskella, tehdä työtä, toteuttaa ideoitaan ja laajentaa sivistystään.

Alue, jolle on tunnusomaista se, että se onnistuu yhdistämään luovuuden elinvoiman, yhteisvastuun tarpeen sekä heikoimpien ja vähäosaisimpien suojelun.

Mutta myös alue, jossa kukoistavat erilaiset kulttuurit, jotka ovat sekä tietoisia alkujuuristaan että innokkaita käymään kulttuurivaihtoa uusien virikkeiden saamiseksi.

Ajatelkaamme myös Euroopan ääntä maailmassa. Yhtenäisyys takaa Euroopalle vaikutus- ja päätösvaltaa.

Jokainen tuntee oman kulttuurinsa rikkauden ja sen luomiskyvyn alati uudistuvan voiman.

Eurooppa on lahjoittanut ihmiskunnalle järjen, humanismin ja vapauden ihanteet.

Sen tehtävänä on välittää viestiä, jossa painotetaan maltillisuutta, yhteisesti hyväksyttäviä ratkaisuja ja palavaa sitoutumista rauhaan.

Kulttuurinen monimuotoisuus on Euroopan suvaitsevaisuuden tae.

Euroopan on myös kyettävä varmistamaan oma turvallisuutensa vaarojen luonteesta riippumatta.

Kuten näette, Euroopasta voi unelmoida!

Epäonnistuessamme kukin maa palaisi vapaakaupan logiikkaan. Meistä suurimmillakaan ei olisi riittävää painoarvoa maailman jättiläisten rinnalla. Jäisimme kukin oman itsemme varaan pohtimaan synkkinä alennustilamme ja alistetun asemamme syitä.

Vetoomus innostumisen puolesta koskee kaikkia eurooppalaisia, mutta aivan ensimmäiseksi meitä itseämme.

Jotta innostuksemme leviäisi ja vakuuttaisi muut, meidän on pyrittävä kaikin voimin onnistumaan tehtävässämme, joka on muodoltaan vaatimaton mutta sisällöltään valtaisa, sillä jos onnistumme tehtävässämme saamamme toimeksiannon mukaisesti, saavutus valaisee Euroopan tulevaisuuden.

Eläköön Eurooppa!

Kiitos.